

ISSN 2305-574X

МОРАЛЬ

РЕЛІГІЙНИЙ ЖУРНАЛ

№ 3 (10)

Рік Прозріння 2012

БОГОСЛОВСЬКИЙ
КОМЕНТАР:
ДОСКОНАЛИЙ
ПОЧАТОК

**Релігійна громада
сповідуючих віру в найвищу цінність людини
УКРАЇНСЬКА ДУШЕВНА СПІЛЬНОТА**

**Храм Божественного Одкровення:
www.temple.org.ua**

Віруючим у найвищу цінність людини
журнал «Мораль» надсилається безкоштовно.
Щоб отримати журнал, звертайтеся до
Хранителя віри Української Душевної спільноти:

Шеляженко Юрій Вадимович
вул. Тверський тупик, 9, к. 82, м. Київ, 01042
(097) 317-93-26 ludstvo@gmail.com

СВЯЩЕННЕ ПИСАННЯ,
РОЗДІЛ ОДКРОВЕННЯ,
ТЕКСТ

ДОСКОНАЛИЙ ПОЧАТОК

БОГОСЛОВСЬКИЙ КОМЕНТАР

ЗМІСТ

ВСТУП	7
БОГОСЛОВСЬКИЙ КОМЕНТАР:	
ДОСКОНАЛИЙ ПОЧАТОК	8
1. Мій подарунок – всевіт на чистому аркуші паперу	8
2. От білий аркуш, досконалий початок усього суцього	9
3. Буття є чистий аркуш	10
4. Повірте, на ньому все, що було, є і буде; на ньому також все, що було, є і буде у небутті	11
5. От чистий аркуш, чистота якого містить в собі досконалий початок добра	12

МОРАЛЬ

6. От чистий аркуш, чистота якого наповнена душею 12
7. От чистий аркуш, межі якого я поважаю, але не малюю ... 14
8. Де межа між небуттям і буттям, добром і злом, мною і всесвітом? Що є – того нема, бо з того, чого нема, твориться те, що є 14
9. Я є всесвіт 15
10. Я є добро 16
11. Я бачу різні межі на чистому аркуші, але аркуш залишається досконало чистим та містить усе без меж 17
12. Всі межі умовні на початку досконалості 17
13. Сенс досконалого початку не у межах; сенс досконалого початку – у його безмежності 18
14. Я легко знаходжу на чистому аркуші все відчутне і мислиме, відоме і невідоме, моє і чуже 18
15. Цей білий аркуш зображує все – без виключень 18
16. Я люблю його всупереч страху та озлобленню 19
17. Я розумію його всупереч безумству 20
18. Я ціную його всупереч бажанням 21
19. Я творю його своєю доброю волею 22
20. Я вірую: цей аркуш досконалий, бо він не має меж 22
21. От точка – буття без душі, суцільний кордон досконалості 23
22. Можеш не зображувати точку, але не забувай, що вона тут 23
23. Наділи точку душею, і вона стане колом 23
24. От коло 24
25. Відчуваєш границі? Вір, що почуття недосконалі 25
26. Мислиш границі? Вір, що думки недосконалі 25
27. Шлях до істини на чистому аркуші без меж, де кожна мить – досконалий початок, а кожен початок – дотик душі, що прагне добра 26

28. От кола, що перетинаються – мереживо меж, перетини істин; улюблені кола, відчутні та мислимі кола; всі різні кола, всі рівні кола; їх перетин заворожує, та навіщо шукати сенс перетину, якщо чистий аркуш досконаліший, коли чистий? 26
29. От дотичні кола; я торкаюся душею буття і бачу в ньому своє віддзеркалення 27
30. З одушевлення починається нескінченність 27
31. Та чи треба малювати дотичні кола, якщо я володію нескінченністю на досконалому чистому аркуші? 27
32. Я знаю, як зобразити істину: от коло, всередині – істина, і зовні – істина 28
33. Коло – це я; або ти, або ми, або ніхто – нема різниці 28
34. Я межа істини, але всі межі умовні 29
35. Тому я воістину чистий аркуш 29
36. Коло на чистому аркуші допомагає знайти істину в собі та навколо, але чистий аркуш досконаліший, коли він чистий 29
37. Повір, не обов'язково малювати коло чи точку: межі досконалості, навіть не намальовані, завжди були, є і будуть на чистому аркуші 30
38. Я знаю, як зобразити душу: от коло всередині кола 30
39. Це межа добра всередині мене, але всі межі – умовність 31
40. Тому добро воістину чистий аркуш, а разом з ним і душа як уособлення добра 32
41. Повір, не обов'язково малювати душу: на чистому досконалому аркуші і так видно, що істинна людина є душею 32
42. Я знаю, як зобразити Бога: от коло всередині кола всередині кола 33

МОРАЛЬ

43. Це джерело душі, уособлення досконалості, творець істини 34
44. Бог завжди зі мною на досконалому чистому аркуші буття 34
45. Не обов'язково малювати Бога, щоб побачити його і спілкуватись з ним 34
46. Всі межі є умовністю 35
47. Легко знайти Бога на досконалому чистому аркуші буття 37
48. Намальований я чи ні, цей аркуш немислимий без мене 37
49. Намальована душа чи ні, цей аркуш немислимий без душі 38
50. Намальований Бог чи ні, цей аркуш немислимий без Бога 38
51. Бачу я досконалий початок чи ні, цей аркуш завжди переді мною, всередині мене, всюди 38
52. Цей аркуш, справді, є досконалим початком усього, бо все і ніщо немислиме поза досконалим початком 38
53. Досконалий початок містить в собі кінець, але не має кінця, бо кінець є межа, а досконалий початок не має меж 40
54. Кожен кінець – це початок 41
55. Все є початком 41
56. Все починається з душі 42
57. Я творю добро, прагнучи досконалості в усьому, і завжди починаю з чистого листка 50
58. Досконалий початок – все моє життя 50

ВСТУП

Досконалий початок – розповідь про створення всесвіту та людини у стилі поетичних абстракцій, характерному для розділу Одкровення Священного писання^o.

Теологія людини[∞] виділяє такі ключові теми тексту Досконалого початку:

- 1) Вчення про буття та межі (Дос. 1-20, 45-58).
- 2) Священна символіка чистого аркуша і кіл (Дос. 21-44).

У тексті Досконалого початку Бог повідомляє людям про спричиненість буття небуттям, ділиться досвідом буття у небутті, а також встановлює заборону протиставляти буття небуттю. Вперше у Священному писанні згадується про коло в центрі всесвіту, яке, за нашою релігійною традицією, зображує людину в центрі всесвіту – основний графічний символ віри в найвищу цінність людини. При цьому Бог дозволяє людям не позначати межу між собою та всесвітом, тобто, вважати себе всесвітом, цінуючи, перш за все, власний внутрішній світ – добру волю, добрі задуми, досконалі знання. Змальована у тексті Досконалого початку схема людини, душі, Бога як трьох вкладених кіл допомагає усвідомити важливу істину суб'єктивності священних цінностей. Сприйняття всесвіту як чистого аркуша, на якому людина малює буття своїми думками та діями, допомагає віруючим звільнитися від зла негативних

^o Священне писання опубліковане у журналі «Мораль» № 1 (8) та відкрите для читачів у Храмi Божественного Одкровення www.temple.org.ua

[∞] Основи теології людини опубліковано в журналі «Мораль» № 3 за 2010 р.

емоцій відносно будь-чого суцього чи уявного, гідно й мудро володіти буттям як даністю, творити свою щасливу долю власними зусиллями. Ідеї Досконалого початку лежать в основі філософії креативного ідеалізму, релігійних обрядів віри в найвищу цінність людини та організації життя віруючих в найвищу цінність людини на засадах суверенітету особистості.

БОГОСЛОВСЬКИЙ КОМЕНТАР: ДОСКОНАЛИЙ ПОЧАТОК

1. Мій подарунок – всесвіт на чистому аркуші паперу.

«Хто записав слово Боже?» – «Це знає тільки Бог. Богом продиктовані твої питання, Богом продиктовані мої відповіді. Нема інших авторів священного писання.» (Діал. 25-26)

Щоб по-справжньому зрозуміти священне писання, слід, читаючи його, ставити себе на місце автора. (Діал. 30)

Всесвіт – це абсолютно все дійсне чи уявне. Чистий аркуш паперу – символ всесвіту, який означає, що всесвіт відкритий для різного сприйняття та різних змін. Чистий, тому що не має сенсу без одушевлення, тобто, власник всесвіту – людина – визначає його сенс у спілкуванні з Богом і так володіє всесвітом. Аркуш, тому що всесвіт є площиною творчості людини. Кожній людській душі слід уявити себе художницею чи письменницею, яка володіє цим чистим аркушем та зображує, висловлює, програмує, проектує на ньому все, що підкаже добра воля. «Мій подарунок» – це Божий подарунок людині, якщо читати текст з точки зору Бога, чи просто мій (читача) подарунок, який я

(читач) знаходжу на чистому аркуші паперу та радію цій знахідці. Окрім того, вираз «всесвіт на чистому аркуші паперу» може означати Священне писання, дароване людям Богом. У відношенні Священного писання застосовують поняття «всесвіт», бо Священне писання містить відповіді на всі ключові світоглядні та моральні питання, тобто, всі істинні цінності. Священне писання слід бачити у чистому аркуші, бо чистота – це одна з форм досконалості. Будь-яка мова спотворює досконалість суб'єктивного Божественного одкровення, транслюючи ідеї у недосконалий матеріальний світ, закріплюючи ідеї у вигляді недосконалих символів (матеріальних носіїв). Тому не може бути якогось єдино правильного тексту Священного писання, оскільки Священне писання постійно твориться і удосконалюється людьми у спілкуванні з Богом. Священне писання завжди відкрите для практичної реалізації, інтерпретації, перекладу, а також для належним чином благословенних змін та доповнень, що й робить його подібним до чистого аркуша.

2. От білий аркуш, досконалий початок усього суцього.

Замислимося, чому білий аркуш Бог називає досконалим початком усього суцього. Можна спробувати сприйняти цю ідею буквально, взяти в руки простий білий аркуш паперу або відкрити чистий аркуш на комп'ютері у програмі для створення текстів чи малюнків. От матеріальне втілення досконого початку. Чому це досконалий початок усього суцього? По-перше, що завгодно можна описати чи намалювати на білому аркуші. Для того, хто ще не знайомий з предметом опису, цей аркуш стане початком пізнання нового предмету. Скажімо, портрет людини допоможе розшукати її. По-друге, на цьому аркуші можна викласти ідею, що підлягає втіленню: розпорядок дня, список покупок, схему конструкції, тези статті або виступу і так

далі. По-третє – і тут ми переходимо зі сфери конкретики до сфери абстракцій, починаємо фантазувати, як того хотів Бог – сам по собі білий аркуш зображує собою усе суще, що Бог дарує людині у володіння, в тому числі, людську душу. Отже, буття у вигляді білого аркуша належить людині. Саме людина вирішує, що зображати на ньому.

3. Буття є чистий аркуш.

Коли всесвіт спав у колиці вічності, Бог торкнувся його, і всесвіт заговорив (Гарм. 4).

Чистий аркуш є алегорією буття як такого, від всесвіту в цілому до окремих предметів, дійсних чи уявних. Людина повноправно володіє цим білим аркушем та малює на ньому будь-яке буття за своїм задумом. Тому людина володіє буттям.

Ви берете певний шмат буття і ставитесь до нього спочатку неупереджено. Що з ним робити, ви ще не визначились, тому цей аркуш чистий; який його сенс, ви також ще не визначились, тому цей аркуш білий. Залишилося тільки поведися, як дбайливий господар: визначитися, що означає це буття, яке його місце у ваших планах, що з ним робити. Іноді найкращим способом володіти буттям є навіть не намагатися щось робити з ним; такий консервативний підхід – мовляв, залишимо чистий аркуш чистим – теж має право на існування.

Чистота і білизна аркуша, який зображає собою досконалий початок, вчить нас неупередженості. Неупередженість – правильний підхід розуму до всього сущого, до людей, предметів, ідей. Ідея досконалості неупередженого сприйняття всього сущого, обмеження своїх емоцій, ідея того, що найпершої думки мало і завжди є сенс подумати краще, теж є невід'ємною складовою священної концепції досконалого початку.

4. Повірте, на ньому все, що було, є і буде; на ньому також все, що було, є і буде у небутті.

В нашому обряді символ віри може заміщуватись священним писанням в цілому або чистим аркушем як символом досконалого початку, які завідомо містять символ віри. (Рит. 2.5)

Чистий аркуш, як ми знаємо, символічно означає все буття, всесвіт, а також Священне писання. Водночас чистий аркуш означає небуття і, більше того, Бог пропонує нам прийняти на віру феномен буття у небутті. Тобто, все, що є, ми можемо розглядати як ніщо, і те, чого нема, ми можемо розглядати як дещо суттєве. В цьому логіка досконалого початку – логіка творця всесвіту; Бог вчить людей думати, як він, і діяти за його прикладом, творити собі досконалий всесвіт. Щоб створити щось, чого нема, потрібен задум, отже, задум передує буттю. Бог вчить вважати буттям вже сам задум (досконалий задум), і це правильно, бо нехтування правильними задумами заважає їх здійсненню. Окрім того, дійсний стан речей для нас завжди має бути вихідним матеріалом та інструментарієм самовдосконалення, творення кращого всесвіту, в цьому сенсі дійсний стан речей є чистим аркушем, який чекає заповнення рядками наших дій. Досконалий початок – точка відліку, яку ми самостійно для себе обираємо, щоб рухатись шляхом розвитку відносно неї. І це речення тексту Досконалого початку вчить, що будь-який шлях розвитку, будь-який досконалий задум починається із ототожнення людини та всесвіту, умоглядного нехтування межею між об'єктивним і суб'єктивним. Щоб міняти світ на краще, треба усвідомити себе як власника всесвіту і уявити собі всю повноту можливостей та наслідків розпорядження цією власністю. Саме тому чистий аркуш включає в себе усі мрії, фантазії та задуми, включає в себе усю реальність і залишається чистим. Ця загальна ідея стосується і

Священного писання, яке є чистим аркушем істини, чистим аркушем мудрості. Священне писання описує певну мову спілкування з Богом, певну символіку, мисленнєві формули, способи (обряди) усвідомлення досконалості та творення добра, однак вивчення і тлумачення Священного писання є не більш і не менш як досконалим початком пізнання істини, а решту шляху кожна людина має проходити самотійно.

5. От чистий аркуш, чистота якого містить в собі досконалий початок добра.

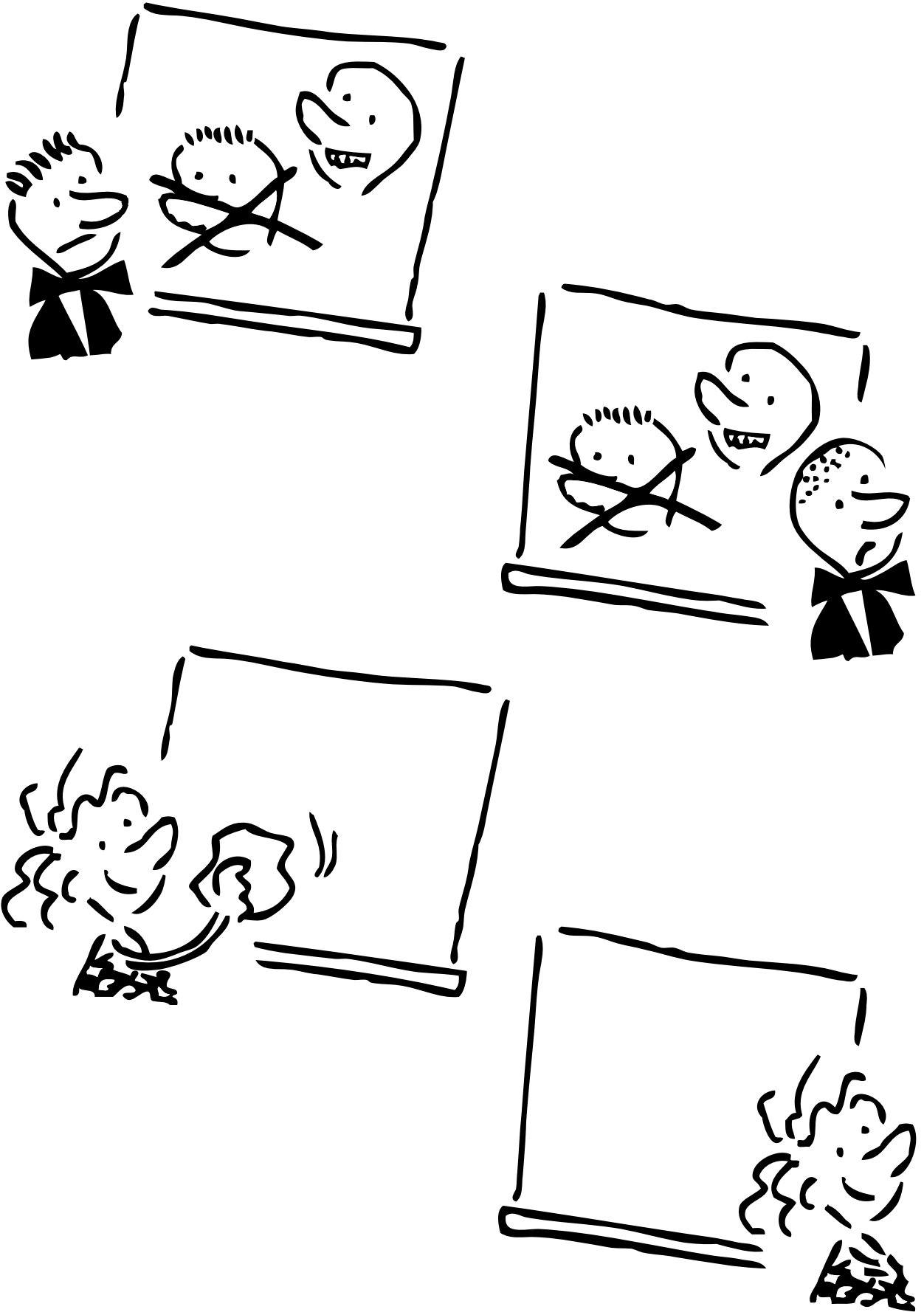
Єдина істина – це досконалий початок. Той самий чистий аркуш, на якому вже давно все написано... В цьому єдність істини. Але істину кожен усвідомлює по-своєму, таким є істинний шлях до істини. Чим менше людей гуртом шукають істину, тим швидше знаходять вірний шлях. Чистий аркуш для того й існує, щоб на ньому можна було зобразити все, чого душа забажає. В цьому різноманітність істини (Діал. 24).

Чистота як відсутність меж, безмежність, нескінченність – це досконала єдність. Водночас єдність – це найпростіша початкова істина, зрозуміла кожній людині. Однина особистості, єдність, зібраність, прекрасна самотність, присвячена мріям та обмірковуванню досконалішого майбутнього для всесвіту, починаючи з себе, а також очищення свідомості від турбот про недосконалі матерії реальності є початком творення добра. Отже, звертаючись до єдиної істини чистого аркуша, ми завжди знаходимо в ній досконалий початок добра.

6. От чистий аркуш, чистота якого наповнена душею.

Одушевляй суцє, бо така воля Бога, бо істина пробуджується в душах (Гарм. 7).

Уявлення себе чистим аркушем, бачення себе і будь-яких об'єктів (явищ, феноменів) внутрішнього і зовнішнього світу на

Ілюстрація 1. Досконалий початок як «tabula rasa». Помічені недосконалості буття краще стерти, аніж підкорятися їх впливу.

чистому аркуші є актами одушевлення всесвіту. Адже душа, передусім, є чистим аркушем – саме тому вона досконала, бездоганна. Чистий аркуш – це буття як добро, людина як добро; чистий аркуш – це душа, це Бог.

7. От чистий аркуш, межі якого я поважаю, але не малюю.

Межі чистого аркуша вимишляють люди – ми самі або інші люди. Ці межі слід поважати, оскільки не можна нехтувати переконаннями жодної людини. Священний принцип найвищої цінності кожної людини, табу на умисне приниження людини у будь-який спосіб означає, зокрема, повагу до думок як виявів доброї волі, плодів роботи благословенного Богом людського розуму. Суттєвість і цінність людських думок гарантується морально-організаційною доктриною суверенітету особистості. Кожна думка, спричинена доброю волею, заслуговує на повагу. Зокрема, людині слід цінувати власні думки, навіть недосконалі (наприклад, суперечливі): кожна думка може стати матеріалом для створення кращої думки, спонукати на добрі діла, міняти всесвіт на краще. Але думки не створюють меж. Підхід до будь-яких думок, особливо категоричних та безапеляційних (тобто, завідомо недосконалих, позбавлених готовності до їх відстоювання, уточнення, доповнення і перегляду в діалозі) думок як до чистого аркуша досконалого початку вітається Богом. У світському розумінні, це еквівалентно етичній нормі про неупереджене ставлення до світогляду та переконань інших людей і критичне ставлення до себе, не позбавлене самоіронії та здорового почуття гумору.

8. Де межа між небуттям і буттям, добром і злом, мною і всесвітом? Що є – того нема, бо з того, чого нема, твориться те, що є.

Ми читаємо риторичне питання від Бога про межу між

небуттям і буттям, а поряд наведено правильну відповідь: нема такої межі. Мислячи про небуття, ми творимо небуття. Створене небуття існує у небутті, тому небуття може розглядатися як те ж буття. Така концепція продиктована логікою досконалого початку: заперечення є обмеженням, а досконалий початок не має меж, тому заперечення стає альтернативною формою ствердження. Бог вчить нас бачити істину з точки відліку, обраної самостійно, якою є досконалий початок. Можна починати творити буття з творення небуття, як це робить філософ чи богослов, або починати творити небуття з творення буття, як це робить винахідник чи поет. В цьому сенсі на початку нема межі між небуттям і буттям. Можна піддаватися спокусам або боротися зі спокусами, на початку не знаючи межі між добром і злом, і таким чином пізнавати добро та творити добро, стаючи більш мудрою людиною. В цьому сенсі на початку нема межі між добром і злом. На початку також можна наповнювати внутрішній світ спостереженнями або зовнішній світ творіннями і удосконалюватись, приймаючи наслідки такого наповнення. В цьому сенсі на початку нема межі між людиною і всесвітом. Отже, звернення до істини єдності чистого аркуша буття на початку будь-якого доброго шляху дозволяє йти у правильному напрямку, не турбуючись про вибір вихідної точки подорожі, оскільки, зрештою, цією точкою завжди є життя людини на момент її звернення до Бога.

9. Я є всесвіт.

От принцип єдності ідеального з матеріальним. Кожна людина живе в двох світах – внутрішньому і зовнішньому. Внутрішній світ – суб'єктивне, мислиме, ідеальне буття, що існує в залежності від волі людини. Зовнішній світ – об'єктивне, відчутне, матеріальне буття, що існує незалежно від волі людини, хоча може відповідати волі людини з трьох різних

причин: завдяки зусиллям людини, коли воля продиктована відчуттями або випадково. Обидва світи для нас однаково реальні та важливі. Обидва світи – ідеальний та матеріальний – взаємопов'язані та складають разом універсальну реальність, всесвіт (Креат. 4).

Людина – це всесвіт.

Буття всесвітом, сприйняття себе всесвітом має два священних аспекти. По-перше, це означає, що кожен вимисел людини існує у всесвіті особистої свідомості. Не можна нехтувати власними думками, треба володіти собою і керувати своєю свідомістю, спрямовувати свої почуття на користь самовдосконалення та творення добра власною доброю волею з Божою допомогою. По-друге, буття всесвітом є визнанням усього нескінченного суцього своєю співвласністю, актом небайдужості, визнанням своєї відповідальності як людини, яка є найвищою цінністю, за подолання численних недосконалостей об'єктивного буття.

10. Я є добро.

Я прагну бути добром і творити добро. Добро є досконалістю, зло є недосконалістю. Душа є добро. Суверенітет особистості є добро. Все, що ставить під сумнів або порушує суверенітет особистості, є зло. Я декларую свою здатність самостійно розрізняти добро і зло, що властива душі внаслідок її спорідненості з Богом (Декл. 3).

Сприйняття себе добром є правильною моральною позицією людини, яка продиктована Богом. Поки людина залишається людиною, вона керується доброю волею у своїх думках та вчинках і творить добро. Безумовно доброю є душа, з якою ми ототожнюємо людину. Душа – дар Божий, дар бути добром, яким людина не може нехтувати.

11. Я бачу різні межі на чистому аркуші, але аркуш залишається досконало чистим та містить усе без меж.

Матеріальне буття усвідомлюється і так творить ідеальне буття – це закон ідеалізації дійсного (Креат. 10)

«Навіщо ви фантазуєте?» – «Бог являється у мріях – читаємо у священному писанні. Божественне одкровення дарується людині у творчості, при творенні добра. Бог – творець усього і вища воля, тому приниження доброї творчості є богохульством. Тільки безумець ворогує з фантазією, намагаючись принизити творіння Боже. Однак насправді безумець принижує лише себе своєю ворожістю до істини. Велике щастя – чути, оповідати, записувати і проповідувати слово Боже.» (Діал. 21-22)

Єдність всесвіту забезпечується його баченням як чистого аркуша, таке бачення є удосконаленим буттям. Водночас чистий аркуш є полем творчості, спілкування з Богом, від бачення у чистому аркуші Священного писання до будь-яких інших проявів доброї волі, спрямованих на удосконалення всесвіту. Обмеження є рішенням, баченням, вірним за певних обставин, точкою відліку, умовність якої слід усвідомлювати. Нехтування межами є творчою вірою, покликанням людини до вершини божественної досконалості.

12. Всі межі умовні на початку досконалості.

Мудрий бачить істину на чистому аркуші та зображає її так, як бачить. Однак всі зображені межі істини лише підкреслюють чисту безмежність аркуша... Спілкуючись з нами, Бог зображає в душах одкровення. Так було, є і буде, тому за старими одкровеннями слідує нові. Священне писання – досконалий початок для віри, це чистий аркуш, який слід читати з фантазією. Проявляючи віру, самотійно наповнюй змістом всі абстрактні поняття, які згадуються у священному

писанні. Бог дав кожній людині цей простір для творчості (Діал. 24).

Вбачаючи у собі, у всесвіті чистий аркуш, спілкуючись з Богом, ми перестумаємо всі межі, які могли б завадити нам бути людьми.

13. Сенс досконалого початку не у межах; сенс досконалого початку – у його безмежності.

Істина не має меж – вона досконало чиста і відкрита для творчого здійснення у будь-яких формах. Творення істини у нових формах не порушує єдність істини, якщо не претендує на установлення абсолютних меж досконалості.

14. Я легко знаходжу на чистому аркуші все відчутне і мислиме, відоме і невідоме, моє і чуже.

Все суще – а отже, і все мислиме, бо думки існують – може бути одушевлене представленням на чистому білому аркуші досконалого початку. Легко усвідомити нескінченність як єдність буття, представленого у формі безмежного чистого аркуша. Все суще має місце на чистому аркуші, тобто, все що завгодно може бути інструментом творення добра, здійснення доброї волі людини.

15. Цей білий аркуш зображує все – без виключень.

Не можна мислити себе, чи Бога, чи інші сутності поза межами чистого аркуша. Усвідомлення буття як чистого аркуша має бути повним, тільки в такому разі це досконале усвідомлення. Єдність істини досконалого початку забезпечує добру волю людини до досконалого розвитку. Окрім того, у віровченні та обрядовій практиці віри в найвищу цінність людини вважається, що Священне писання як білий аркуш зображає все без виключень, тобто, дає відповіді на всі питання,

якщо правильно його читати (у безпосередньому спілкуванні з Богом).

16. Я люблю його всупереч страху та озлобленню.

Страх та озлоблення тут згадано як типові причини приниження людини, яке визнається злом відповідно до універсального морального критерію нашої релігії. Піддаючись страху, людина принижує себе; піддаючись озлобленню – прагне принизити інших людей. Можна ставитись до таких емоцій, як до індикатора «реального стану речей», вважати їх справедливими і виправданими, але, не очистивши від них свідомість хоча б на деякий час, важко усвідомити цілісність буття у всій повноті, побачити безліч можливостей удосконалення всесвіту. Володіння собою, спрямування на творення добра людських емоцій теж має витоком досконалий початок. Люблячи чистоту, єдність, безмежність чистого аркуша, уявляючи все суще як чистий аркуш, ми відволікаємося від негативних емоцій, таких, як страх та озлоблення. Це очищення свідомості, одушевлення свідомості, перетворення недосконалої психіки у досконалу душу. До речі, не слід плутати суто матеріалістичне наукове поняття «психіка» із релігійним поняттям душі (хоча саме з релігії це поняття прийшло в науку, і в корені слова «психіка» лежить те саме вічне поняття душі, яке наука для своїх потреб трактує дуже вузько, як і личить матеріалістичним методам пізнання; Бог вчить, що наука – у окреслених нею ж межах – є досконалим способом пізнання об'єктивної реальності, в той час як релігія, на відміну від науки, допомагає людині пізнавати і творити безмежний всесвіт внутрішньої, суб'єктивної реальності). Психіка є певним об'єктивним явищем, сукупністю сталих закономірностей людського мислення та поведінки, які вивчають психологи. Ці закономірності так чи інакше описують складні, але цілком

матеріальні (об'єктивні) процеси у тілі людини. Все матеріальне (об'єктивне) є недосконалим, і це стосується навіть того, що в суспільстві чи в експертних колах визнається нормою. Більше того, норма як така є категорією опису об'єктивної реальності (норма встановлює деякі критерії належності до більшості, норма фіксує домінування), а тому норма недосконала. Не будучи досконалою, норма не може бути й критерієм досконалості. Єдиним істинним критерієм досконалості є утвердження найвищої цінності людини. Суб'єктивна душа людини досконала, безмежна у просторі та часі й безвимірна, як дар Божий. Свідомо виплекана любов до чистого аркуша, як до початку душевності, досконалого буття душі, допомагає людині почути голос Бога і творити добро, зберігаючи добру волю та благословенний розум попри вплив примітивних потягів тіла. Розглядаючи себе як досконалий початок, як душу – найвищу цінність – людина з Божого благословення любить краще в собі, любить своє прагнення досконалості та спрямовує добру волю на подолання недосконалостей (зокрема, страху чи озлоблення) своєї власності, всього всесвіту, який є тілом людини.

17. Я розумію його всупереч безумству.

Усвідом: страх і ненависть, зла воля – всього лише безумство. Все життя безумне. Досконала душа береже розум і веде до істини з допомогою Бога, джерела всіх душ. Життя недосконале. Люби його таким, яке є, бо любов удосконалює життя, душа удосконалює любов, Бог удосконалює душу (Люб. 10-14)

«Людина є людиною, оскільки Бог дарує себе кожній людині у формі душі. Людина може одушевляти будь-що дійсне і уявне силою віри. Душа ідеальна і досконала, тіло матеріальне і недосконале. Душа важливіша за тіло. Тіло може бути яким завгодно: Бог нехтує тілесними відмінностями, коли ми

спілкуємось з Богом. Тільки матеріалісти нехтують душею, принижуючи людину. Тому їх визначення людини недосконале, як і весь матеріальний світ.» (Креат. 38)

Під безумством у віровченні віруючих в найвищу цінність людини розуміється неволодіння собою, відчуження життя від доброї волі людини. Об'єктивно життя безумне, суб'єктивно життя досконале як чистий аркуш, досконалий початок добрих думок і добрих справ людини. Розуміння чистого аркуша всупереч безумству означає мудре спілкування людини з Богом, попри суб'єктивність Бога. Бог являється у мріях, Бог являється як джерело всіх душ, як досконалий початок – нескінченний чистий аркуш паперу. До речі, для усвідомлення досконалого початку персоналізація Бога не обов'язкова; досконалий початок допомагає розуміти і поважати святині персонального небуття («небесний закон», «нірвана»), характерні для ведичних релігій (буддизм, індуїзм, даосизм), так само як святині персонального буття Божого, характерні для авраамічних релігій (християнство, іслам, іудаїзм), адже в своєму універсальному підході ми починаємо усвідомлення священних істин із досконалого початку відсутності межі між буттям і небуттям. Поки ми спілкуємось з Богом, хоча не можемо його відчути жодним з органів почуттів недосконалого тіла (ані на слух, ані на зір, ані на дотик, ані на запах, ані на смак), доти ми не піддаємося безумству неволодіння собою і не стаємо бездушними матеріальними тілами (предметами) недосконалої, безумної об'єктивної реальності. Розум створює нашу суб'єктивну реальність, невід'ємну частину універсальної реальності, всесвіту, який належить людині.

18. Я ціную його всупереч бажанням.

Щоб цінувати істину, треба обмежувати недосконалі бажання тіла.

Всі бажання об'єктивні, отже, недосконалі. Однак людина може удосконалювати свої бажання, керуючи і спрямовуючи їх: бажання розважитись трансформується у осмислене пізнання, бажання любити трансформується у осмислену солідарність, бажання не сидіти на місці перетворюється у осмислений розвиток, бажання фантазувати трансформується у осмислене спілкування з Богом, тощо.

Бажання теж одушевлюються їх сприйняттям як чистого аркуша та використанням як інструменту реалізації доброї волі.

19. Я творю його своєю доброю волею.

От принцип творчого розвитку. Кожна людина так чи інакше прагне досконалості – повноти добра, відповідності всесвіту добрій волі з внутрішнього світу. Зовнішній світ завжди недосконалий, бо існує незалежно від доброї волі людини і тому не відповідає їй. Розвиток – це удосконалення. Внутрішній світ розвивається добрими думками, зовнішній світ розвивається добрими ділами. Творенням добра людина розвиває всесвіт, починаючи з себе (Креат. 6).

Сприймаючи буття як чистий аркуш, людина виявляє добру волю і творить добро, одушевляючи всесвіт.

20. Я вірую: цей аркуш досконалий, бо він не має меж.

Досконалість є відсутністю недосконалих меж, встановлених недосконалими думками чи спостереженнями. Зокрема, якщо людина безумно нехтує вірою в себе, спокушена пасивним спогляданням матерії, це може бути причиною проведення недосконалої межі між собою та всесвітом і байдужості до майбутнього, зневіри у власних силах, навіть небажання особисто та одноосібно, за умов очевидної необхідності, змінювати світ на краще.

21. От точка – буття без душі, суцільний кордон досконалості.

У символіці меж досконалого початку під точкою і під будь-якими межами розуміються матеріальні, об'єктивні феномени, які відчужені від доброї волі людини. Отже, точка – це дещо матеріальне, а сприйняття її як кордону досконалості пов'язане із догмою про недосконалість матерії.

22. Можеш не зображувати точку, але не забувай, що вона тут.

Це чітка вказівка на співвідношення матеріалізму науки та ідеалізму релігії. Точка – дещо матеріальне. Приділяємо ми їй увагу або ні, вбудовуємо чи не вбудовуємо у свій світогляд, все одно точка залишається на чистому аркуші буття – тобто, об'єктивно існує незалежно від нашого бажання. Сприймаючи світ як чистий аркуш, ми не можемо переконувати себе в тому, що не існує об'єктивних недосконалостей матерії, яка є нашою власністю. Це був би самообман. Все об'єктивне завжди недосконале, до цього треба бути готовими та заздалегідь планувати способи подолання недосконалості матерії. Сприймаючи світ як чистий аркуш, ми не ігноруємо реальність, а відволікаємось від цих недосконалостей, щоб вони не заважали нам вірити в себе, слухати Бога, ставити моральні принципи найвищої цінності людини, суверенітету особистості вище за будь-які емпіричні спостереження.

23. Наділи точку душею, і вона стане колом.

«Людина є людиною, оскільки Бог дарує себе кожній людині у формі душі. Людина може одушевляти будь-що дійсне і уявне силою віри. Душа ідеальна і досконала, тіло матеріальне і недосконале. Душа важливіша за тіло. Тіло може бути яким завгодно: Бог нехтує тілесними відмінностями, коли ми

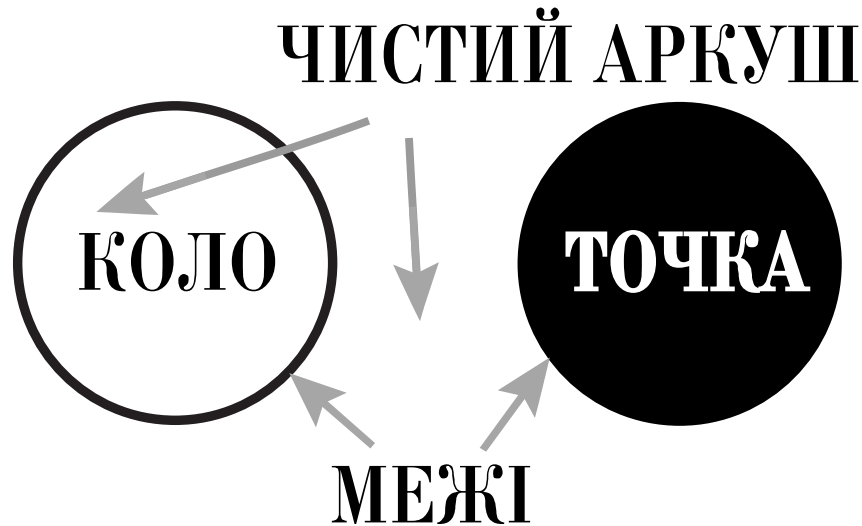
спілкуємось з Богом. Тільки матеріалісти нехтують душею, принижуючи людину. Тому їх визначення людини недосконале, як і весь матеріальний світ.» (Діал. 38)

Бог одушевив всесвіт, дарувавши людині безмежну досконалу душу, виток якої є досконалість Бога, досконалість початку буття і сенсу буття – чистого аркуша буття. Подібно до Бога, людина може одушевлювати матерію силою віри; у символіці кола та меж точка вважається матеріальним тілом (предметом), а перетворення точки на коло символізує акт одушевлення. Одушевлюючи матерію, ми не робимо її ідеальною, але вдосконалюємо матерію, оскільки здійснюємо своє божественне право володіти всесвітом. Одушевлена матерія вже не сприймається як точка, це коло – тобто, недосконала матерія окреслює певні межі досконалого внутрішнього змісту тіла (предмета), суті речей, якою ми наділяємо все суще за своєю доброю волею відповідно до принципу досконалого початку, сприйняття буття як чистого аркуша.

24. От коло.

«Ми є віруючими в найвищу цінність людини, бо віримо в найвищу цінність людини. Людина є найвищою цінністю, людина понад усе. Нашу віру символізує коло. Це людина в центрі буття: всередині кола внутрішній світ, поза колом зовнішній світ.» (Діал. 14)

Коло – символ людяності, символ одушевленості буття і, відтак, досконалості буття, яким рухає божественний двигун найвищої цінності людини. Людина не сприймається як точка, як матеріальне тіло, як біологічний вид, як істота, як суб'єкт соціальних відносин, тощо. Все це матеріалістичні спрощення різних аспектів людяності, неповні, незавершені рефлексії. Всю повноту і досконалість людяності передає лише концепція досконалого початку.

Ілюстрація 2. Коло, точка, межі на чистому аркуші. Коло і точка – це межі досконалого чистого аркуша душевності. Коло (одушевлене буття), на відміну від точки (неодушевлене буття), містить всередині частку чистого аркуша душевності.

25. Відчуваєш границі? Вір, що почуття недосконалі.

Почуття і відчуття є реакціями тіла на різні збудники і тому є частиною об'єктивного світу, недосконалої матерії. Необдумане прийняття об'єктивного стану речей, як даності, заважає людині мислити себе господарем всесвіту та розпоряджатися буттям на свій розсуд, удосконалюючи всесвіт. Неконтрольовані емоції підштовхують до прийняття простих, необдуманих рішень. Бог підказує людині усвідомити недосконалість відчуттів та почуттів і володіти собою, розглядаючи всесвіт як чистий аркуш, управляючи своїми емоціями та спрямовуючи свої почуття на створення безперервної доброї волі, мотивацій до самовдосконалення і реалізації сенсу життя у розвитку, пізнанні, творенні, боротьбі за добро, досягнення щастя у такий спосіб (Симв. 46).

26. Мислиш границі? Вір, що думки недосконалі.

«Яка різниця між свідомістю і душею?» - «Свідомість – це

матеріальний процес у тілі. Душа людини – це дарунок Божий, прагнення свідомості до досконалості, прагнення одушевляти і удосконалювати матеріальний світ, що відрізняє свідомість від інших матеріальних процесів. Недосконала матерія може бути лише досконалим початком душі. Душа досконала, бо ідеально добра, а свідомість недосконала, як все матеріальне.» (Діал. 41-42)

Мислення може бути недосконалим як рефлексії, спричинені спогляданням недосконалої матерії та уступка спокусам почуттів. Усвідомлення недосконалості думок допомагає людині розглядати власну свідомість як чистий аркуш, досконалий початок душевності – дару Божого кожній людині.

27. Шлях до істини на чистому аркуші без меж, де кожна мить – досконалий початок, а кожен початок – дотик душі, що прагне добра.

Чистий аркуш символізує єдність істини, її безмежність у просторі та часі. Знайти істину людина може у будь-яку мить, у будь-якому місці, якщо прагне добра: для цього треба реалізувати добру волю, сприймаючи буття як чистий аркуш. Якщо розглядати обраний собі людиною шлях до істини як певну траєкторію руху, тоді в кожній точці цієї траєкторії напрямок руху визначає вектор доброї волі, який, в свою чергу, обумовлений душевністю людини, спрямованістю на буття добром і творення добра. Ніколи і ніде не пізно сприйняти буття як досконалий початок душевності, людяності, віри в себе і безпосереднього спілкування людини з Богом.

28. От кола, що перетинаються – мереживо меж, перетини істин; улюблені кола, відчутні та мислимі кола; всі різні кола, всі рівні кола; їх перетин заворожує, та навіщо шукати сенс

перетину, якщо чистий аркуш досконаліший, коли чистий?

Образ кіл, які перетинаються – решітка множини – це символ неоднозначності буття, різних одушевлень різних тіл (предметів), суперечливого сприйняття людиною (тим більше, різними людьми) об'єктивної реальності, яка не є досконалою і тому не може сприйматися однозначно. Таким чином Бог демонструє пріоритетність бачення буття чистим аркушем, досконалість одушевлення.

29. От дотичні кола; я торкаюся душею буття і бачу в ньому своє віддзеркалення.

Дотичні кола символізують будь-яке об'єднання, тобто, будь-яку форму добровільної узгодженої самоорганізації людей, починаючи із первинної форми об'єднання – суверенної особистості.

30. З одушевлення починається нескінченність.

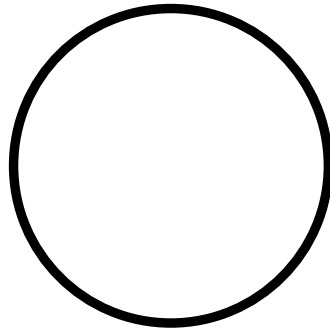
Одушевляючи всесвіт баченням його як безмежного досконалого чистого аркуша, ми пізнаємо нескінченність можливостей удосконалення буття та реалізації сенсу життя людини.

31. Та чи треба малювати дотичні кола, якщо я володію нескінченністю на досконалому чистому аркуші?

Іншими словами, Бог пропонує людині спитати у себе, чи варто об'єднуватися із тенденціями зовнішнього світу, будучи суверенною особистістю й маючи у своєму розпорядженні нескінченність внутрішнього світу. Це ситуаційне риторичне питання, на яке Бог не підказує відповіді. Отже, людина сама знаходить відповідь на це питання в залежності від обставин, керуючись моральним принципом найвищої цінності людини.

32. Я знаю, як зобразити істину: от коло, всередині – істина, і зовні – істина.

Істина – єдність всесвіту як досконалого безмежного чистого аркуша. Коло – людина в центрі всесвіту. Зовні кола – одушевлена матерія, всередині кола – душа як дар Божий. Саме по собі коло є межею, яка має бути подолана відповідно до логіки досконалого початку, адже і зовні кола, і всередині кола одна істина, тому, уявляючи буття єдиною істиною, людина воістину стає всесвітом, бо межі кола розсуваються до нескінченності та зникають у захмарній висоті досконалого початку.

Ілюстрація 3. Людина. Коло зображує людину в центрі всесвіту. Всередині людини і зовні людини – істина як чистий аркуш.

33. Коло – це я; або ти, або ми, або ніхто – нема різниці.

«Що означає, що душа не обмежена одною чи множиною?» – «Спілкуючись з Богом, ми не помічаємо різниці між «я», «ти», «ми», «вони», «він», «вона» тощо, адже у метафізичному світі всі душі є братніми. Щоб по-справжньому зрозуміти священне писання, слід, читаючи його, ставити себе на місце автора. Священне писання має віддзеркалитись в душі читача; читач або стає співавтором священного писання, або проходить повз істину – третього варіанту не може бути.»
(Діал. 29-30)

Єдність та безмежність досконалого початку означає, що

для описання істин душевності звичні займенники є недосконалыми. Душа рівною мірою може називати себе «я», «ми», тощо, оскільки всі душі братні та мають єдине джерело – досконалий початок, Бога-творця. Коло може означати як людину, так і договір людей, зокрема, угоду про об'єднання, певний соціальний контракт, який відмежовує внутрішнє буття від зовнішнього. Коло може означати просто досконалий початок, який включає в себе все без виключень ні для кого і для чого, тобто, ніхто і ніщо не може розглядатися як цінність, більша за досконалий початок. Якщо сприймати коло як нуль, це означає, що коло символізує точку відліку в світоглядній системі координат і водночас вказує на нульову кількість інших, відмінних точок відліку. Сенс кола як символа єдності істини в тому, що нема і не може бути виключень з принципу всеосяжності єдиної істини досконалого початку – одушевленості всесвіту, людяності, найвищої цінності людини.

34. Я межа істини, але всі межі умовні.

Бог показує нам приклад самокритики: дійсно, усвідомлюючи межу між об'єктивним і суб'єктивним, ми виявляємо об'єктивну недосконалість своєї власності – всесвіту – і маємо долати цю межу для удосконалення всесвіту.

35. Тому я воістину чистий аркуш.

Бути чистим аркушем означає бути досконалою душею, бути в повній мірі людиною, відповідаючи моральному стандарту найвищої цінності людини та повною мірою утверджуючи суверенітет особистості.

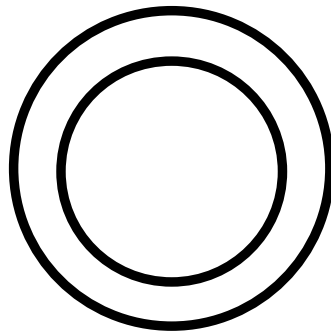
36. Коло на чистому аркуші допомагає знайти істину в собі та навколо, але чистий аркуш досконаліший, коли він чистий.

Віруючи у найвищу цінність людини, як досконалий

початок істини, не забувай про те, що істина чистого аркуша є первинною відносно почуття віри та інших почуттів віруючого.

37. Повір, не обов'язково малювати коло чи точку: межі досконалості, навіть не намальовані, завжди були, є і будуть на чистому аркуші.

Символіка кіл та меж є не просто символікою, це світоглядна концепція, дарована Богом, істинність якої є абсолютною та не потребує демонстрації, оскільки цілком може бути досягнута через мислений експеримент.

Ілюстрація 4. Душа. Коло всередині кола зображує душу – найдосконалішу частину свідомості людини, дар Божий.

38. Я знаю, як зобразити душу: от коло всередині кола.

Хоча коло, загалом, зображає людину як душу, для кращого розуміння сутності душі Бог дарує нам окремий символ душі – коло всередині кола. Це означає, що душа суб'єктивна; душа є кращою частиною ідеального внутрішнього світу людини, найдосконалішим осередком і стрижнем свідомості. Свідомість може бути недосконалою під впливом недосконалих почуттів і відчуттів, які транслиують у внутрішній світ людини недосконалості зовнішнього світу, але душа завжди досконала як дар Божий. Це уточнення розвиває символіку кіл, даючи точку відліку критично налаштованому розуму для сприйняття сутності віри в найвищу цінність людини і, зокрема, вчення про

креативний ідеалізм та його універсальні закони буття.

39. Це межа добра всередині мене, але всі межі – умовність.

Думки та ідеї, плани та задуми, мрії та знання, любов і пристрасть, терпіння і смирення, фантазія, надія, розуміння і співчуття, все найкраще у моїй свідомості – це душа (Симв. 10).

Душа - активна безсмертна субстанція. Вона надприродна, неосяжна і безвимірна зі світу матеріальних об'єктів, але у душі весь сенс існування всього суцього, майбутнє і минуле, символізм і правда, місце і значення носія душі в природі... Душа і її носій є одне ціле. Будь-яке описання душі впливає на неї. Думки і слова про те, якою є душа, можуть її змінити, але не перетворять її на щось матеріальне... Людина є носієм живої душі, що усвідомила себе, керує собою й міняє навколишній світ відповідно до своїх уявлень і намірів. Коли жива душа стає свідомістю, її носій у сукупності з душею стає людиною. Душа людини, а з нею і людина як невіддільний носій душі є найвищою цінністю в світі, як природному, так і уявному. Цінність всіх людських душ є найвищою та рівною у своїй нескінченності (Люд. 1-2).

«Скажи собі: душа – це я! Це моя добра воля! Вір в себе і твори добро. Володій собою.» (Діал. 64)

Душа як коло всередині кола, що символізує внутрішній світ людини, є межею добра всередині людини. Тобто, душа є добро; все неодушевлене – недосконале, тому містить зло; все одушевлене є досконалим в міру своєї душевності (тобто, як мінімум, удосконаленим). При цьому ми ототожнюємо людину з душею; Бог каже, що людина – це душа. Уявлення про себе не як про «істоту», не як про тіло з його потребами, не як про учасника спільнот з певними правами, обов'язками, соціальним

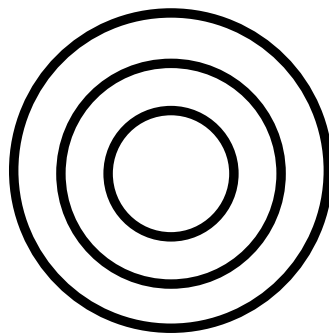
та майновим статусом, тощо, а, перш за все, уявлення про себе як про безмежну безсмертну душу, найвищу цінність всесвіту, дар Божий, є досконалим початком істинної віри для кожної людини. Віра робить умовною межу між досконалою душею і недосконалою свідомістю, одушевляє свідомість в цілому і таким чином спрямовує людину на шлях самоудосконалення, благословенний Богом.

40. Тому добро воістину чистий аркуш, а разом з ним і душа як уособлення добра.

Добро є досконалістю. Душа досконала, як результат одушевлення (уособлення) буття. Одушевлення (уособлення) будь-чого дійсного чи уявного є удосконаленням всесвіту.

41. Повір, не обов'язково малювати душу: на чистому досконалому аркуші і так видно, що істинна людина є душею.

Оскільки коло символізує людину, а чистота білого аркуша символізує душевність, чистота аркуша всередині кола означає, що істинна людина є душею. Душевність людини – основа суверенітету особистості та синонім святині найвищої цінності людини. Душевність є досконалим початком доброї волі, добрих думок та добрих справ, які складають сенс життя людини за волею Божою.

Ілюстрація 5. Бог. Коло всередині кола всередині кола зображує Бога – душу всього буття, джерело людських душ.

42. Я знаю, як зобразити Бога: от коло всередині кола всередині кола.

Бог як коло всередині кола всередині кола – це бачення Бога у вірі в найвищу цінність людини, що характеризується: душевністю Бога; суб'єктивністю Бога; ідеальною досконалістю Бога. Душевність Бога – це бачення Бога як творця і джерела всіх душ, першопричини всіх проявів доброї волі або єдиної душі, що охоплює всю повноту всесвіту; також душевність Бога означає відкритість Бога для безпосереднього взаємного спілкування з кожною людиною, Боже сприяння самовдосконаленню кожної людини. Бог не радить людині ототожнювати себе з Богом, однак, відповідно до логіки досконалого початку, спонукає людину переступати межі між собою та Богом, брати приклад з Божої досконалості як людського ідеалу, мислити, як Бог. Суб'єктивність Бога є догмою, яка раціонально пояснює основи віри в найвищу цінність людини навіть матеріалістам, зокрема, атеїстам, підкреслюючи догматичний ідеалізм та суб'єктивізм нашої релігії, який становить цілісну несуперечливу систему світоглядних аксіом і тому не може бути логічно заперечений, будучи автономною системою цінностей. Автономна система цінностей не може бути відкинута без заперечення суверенітету особистості та зневаги логікою на користь сили емоцій та масових стереотипів, що, в свою чергу, означає завіdomу недоброчесність будь-якого безумного заперечення віри в найвищу цінність людини як цілісної, несуперечливої, послідовної, автономної системи цінностей. Ідеальна досконалість Бога означає повну бездоганність, захищеність від зла, недотичність до злих проявів недосконалої матерії. Бог є чистим аркушем, досконалим початком душевності, уособленням найвищої цінності людини, джерелом доброї волі,

що живе в кожній людській душі.

43. Це джерело душі, уособлення досконалості, творець істини.

Бог уособлює найвищу цінність людини. Бог є істина і суть. Бог - людський ідеал. Бог - творець усього і вища воля. Бог чує молитви і живе в кожній душі. Бог відповідає на віру. Бог є душа (Бож. 4-10).

Бог як джерело душі є ідеалом, чистим аркушем, досконалим початком душевності: звертаючись до Бога подумки, проявляючи добру волю слухати Бога, ми чуємо його добрі настанови через свою досконалу душу. Бог як уособлення досконалості є чистим аркушем одушевленого буття, зразком розумного і щасливого буття, абсолютно захищеного від зла та здатного володіти собою, постійно розвиваючи свою власність – увесь всесвіт. Бог як творець істини є першопричиною одкровенень, відкриттів та прозрінь, двигуном доброї волі, що спонукає нас мислити по-доброму і творити добро.

44. Бог завжди зі мною на досконалому чистому аркуші буття.

Єдність істини, яку символізує чистий білий аркуш паперу, включає божественність буття, спорідненість буття з Богом, божественність людини як досконалої душі.

45. Не обов'язково малювати Бога, щоб побачити його і спілкуватись з ним.

Недосконалість матерії спричиняє недосконалість будь-яких спроб зобразити, зафіксувати будь-яке, навіть найдосконаліше бачення досконалого Бога на матеріальних носіях. Суб'єктивний, досконалий Бог не може бути зовні людини, бо все зовнішнє є об'єктивним, матеріальним, тобто,

завідомо недосконалим. Це стосується не тільки символіки малюнків, це стосується навіть конкретних формулювань (тобто, форми, а не суті) Священного писання. Недарма у самому Священному писанні передано слова Бога про те, що жодне Священне писання не може бути закінченим і остаточним, оскільки люди спілкуються з Богом безперервно; Священне писання є досконалим початком для віри, це чистий аркуш, який надихає нас самостійно спілкуватися з Богом, фантазувати, оскільки Бог являється у мріях (Бож. 17, Діал. 24). Бачення Бога подумки завжди досконаліше, ніж зображення чи описання, однак достойними схвалення і заохочення є також спроби мудрої людини ділитися досвідом душевності, описувати і зображувати Бога, удосконалюючи всесвіт, зокрема, шляхом пошуку взаєморозуміння з іншими людьми. Якщо для індивідуального спілкування з Богом людині достатньо усвідомлювати свою душевність, проповіднику віри в найвищу цінність людини потрібні певні спрощені зображення та описання для того, щоб пробуджувати добру волю людей і підказувати людям шляхи утвердження свого власного суверенітету особистості, способи краще володіти собою та радитись з Богом про перспективи удосконалення всесвіту. Саме проповідникам, перш за все, адресована символіка чистого аркуша, кіл та меж для наглядної демонстрації людству єдності істини досконалого початку, божественності буття та душевності людини.

46. Всі межі є умовністю.

Всі межі між буттям та Богом є умовністю, хоча на ці межі можна вказувати. Наприклад, на межі між буттям та Богом часто вказують матеріалісти, зокрема, науковці, атеїсти та агностики, і Бог схвалює заперечення недосконалих, забобонних, стереотипних примітивних уявлень традиційних

спільнот про Бога розумно мислячими людьми, особливо якщо це фахівці, котрі присвятили своє життя священній меті пізнання, яка є невід'ємною частиною сенсу життя людини відповідно до Священного писання (Симв. 46). Розвиток людини загалом і розвиток релігії зокрема неможливий без подолання непорозумінь, які стають нездоланими бар'єрами між розумом та вірою, таких, наприклад, як брехливе приписування Богові злої волі, диктаторських замашок, мстивості, бажання принижувати та масово знищувати непокірних людей і приймати із вдячністю безумні демонстрації рабства та плазування, прагнення маніпулювати людською долею, карати за гріхи більшою мірою, ніж карає неминуче настання наслідків гріхів, тощо. Критика недосконалих уявлень про Бога є невід'ємною частиною пізнання Бога, але важливо розуміти, що ми критикуємо встановлені нами самими недосконалі межі розуміння Бога. Сутність Бога як єдиної істини, яку символізує досконалий чистий аркуш паперу або три вкладених кола, недосяжна для розумної критики. Всі спроби принизити Бога критикою Бога як такого, а не певних недосконалих уявлень про Бога, є неприпустимим, безумним богохульством. Прояви богохульства у нашій релігії розглядаються як частина неминучої недосконалості об'єктивного світу. Спробами принизити Бога деякі безумці принижують лише самих себе, демонструючи брак душевності. Богохульство є безумством також і тому, що безумець проводить чітку межу між собою та Богом, щоб кинути позбавлений розумного сенсу виклик Богові. Мудра людина розуміє умовність меж між всесвітом і людиною, людиною і душею, душею і Богом, тому, віруючи в найвищу цінність людини, свідомо не відмежовуватиметься від Бога та долатиме ті межі, які виникають стихійно внаслідок недосконалості об'єктивної реальності.

47. Легко знайти Бога на досконалому чистому аркуші буття.

«Бог каже: думай, мрій, черпай натхнення з символів віри. Коли страшно, гірко, нудно, коли розчарований, хворий, безсилий, коли віра слабшає – читай символ віри. Загалом, читай священне писання. Користуйся цим камертоном в усіх випадках життя. Коли не розумієш написаного – спитай подумки Бога, прояви добру волю, і Бог відповість на всі питання. Пам'ятай: слово Боже не у тексті, символ віри міститься на кожному чистому аркуші паперу. Прояви мудрість, і з Божою допомогою зумієш прочитати істину в усьому суцільному.» (Діал. 70).

Будь-які уявлення про Бога, за логікою досконалого початку, можуть бути знайдені на чистому білому аркуші єдиної істини, душевності буття. Звісно, що у вірі в найвищу цінність людини точкою відліку у пізнанні Бога та наближенні людини до Бога вважається Священне писання, яке за традицією порівнюється з чистим аркушем і вважається досконалим початком буття.

Віруючі, читаючи Священне писання, уявляють буття чистим аркушем, щоб розглядати буття як простір своєї творчості, а бачення Бога на цьому аркуші є наступним кроком у просуванні до божественної досконалості шляхом спілкування з Богом.

48. Намальований я чи ні, цей аркуш немислимий без мене.

Досконалий початок, символом якого є чистий білий аркуш, обов'язково включає в себе сенс життя людини, бо досконалий початок є єдиною істиною.

49. Намальована душа чи ні, цей аркуш немислимий без душі.

Досконалий початок, символом якого є чистий білий аркуш, обов'язково включає в себе людську душу, бо досконалий початок є єдиною істиною.

50. Намальований Бог чи ні, цей аркуш немислимий без Бога.

Досконалий початок, символом якого є чистий білий аркуш, обов'язково включає в себе Бога, бо досконалий початок є єдиною істиною.

51. Бачу я досконалий початок чи ні, цей аркуш завжди переді мною, всередині мене, всюди.

Досконалий початок пронизує всесвіт і розглядається у вірі в найвищу цінність людини як фундаментальний сенс буття, основна форма досконалого буття.

52. Цей аркуш, справді, є досконалим початком усього, бо все і ніщо немислиме поза досконалим початком.

Істина досконалого початку єдина і повна, вона поєднує в собі всі мислимі витоки досконалості.

Єдина істина досконалого початку не має меж, не обмежена жодними виключеннями чи формальними правилами, оскільки включає в себе всі можливі підходи до удосконалення всесвіту, зокрема, самовдосконалення людини.

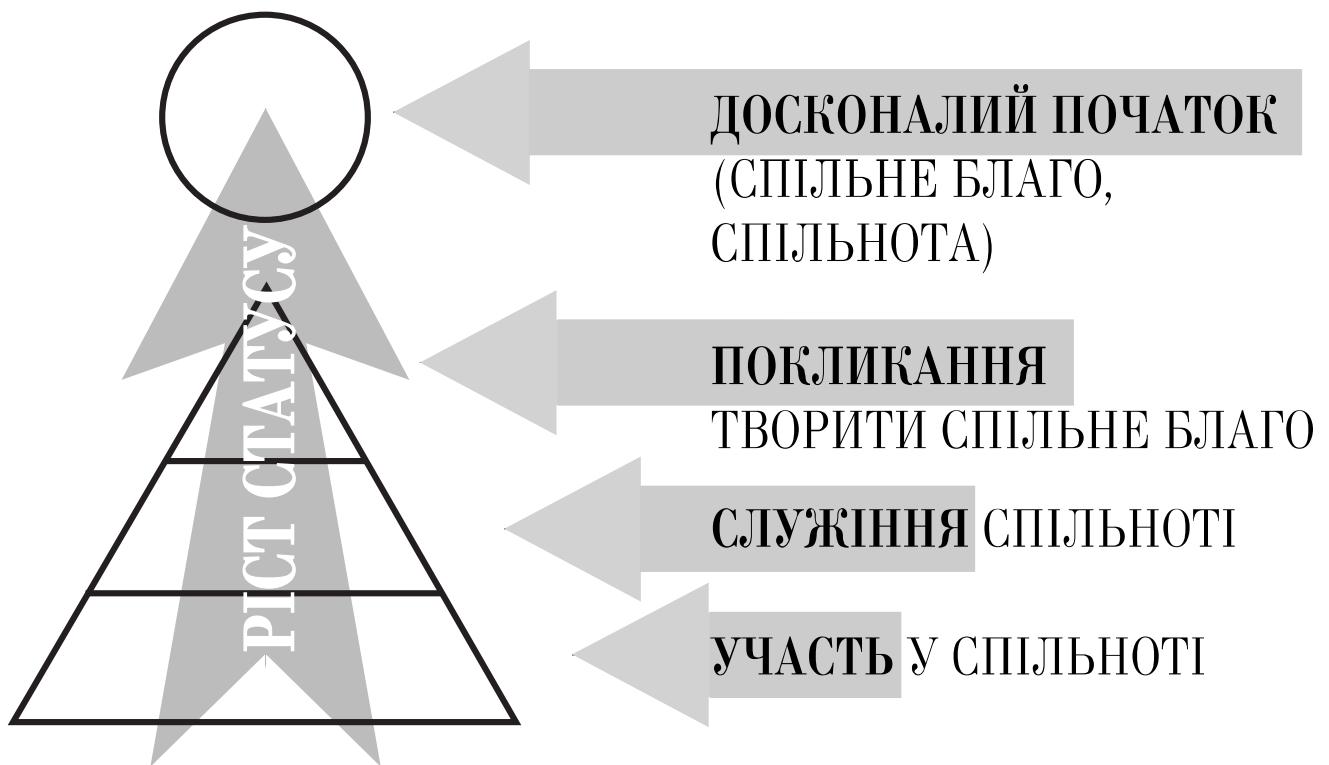
Цікаво, що заперечення істини досконалого початку завжди утверджує цю єдину істину: або як пізнання істини шляхом заперечення недосконалих уявлень про істину, або як жарт, або як прояв безумства, який демонструє при подальшому осмисленні нерозумність заперечення єдиної істини і,

МОРАЛЬ

відповідно, утверджує справедливість істини досконалого початку.

Для демонстрації універсальності істини досконалого початку можна зобразити (див. ілюстрації 6, 7) досконалий початок:

- 1) у соціальній (гуманітарній) картині світу – як спільне благо над ієрархією статусів;
- 2) у просторовій (природничій) картині світу – як точку відліку в декартовій системі координат.

Ілюстрація 6. Досконалий початок у соціальній картині світу. Якщо розглядати буття як ієрархію статусів, тоді спрямованість цієї ієрархії визначається уявленнями про спільне благо (спільноту): найнижчий статус – участь у спільноті, середній статус – служіння спільноті, найвищий статус – покликання творити спільноту. Спільне благо і є досконалий початок.

Ілюстрація 7. Досконалий початок у просторовій картині світу. Якщо розглядати буття як двовимірний простір, де першим виміром є бажання, а другим виміром – дійсність, тоді вектор розвитку людини визначається точками співпадіння бажаного та дійсного, а досконалим початком є нульова точка відліку.

53. Досконалий початок містить в собі кінець, але не має кінця, бо кінець є межа, а досконалий початок не має меж.

Будь-які умовні, недосконалі межі є формами буття, які дозволяють нам пізнавати буття таким, яке воно є. Однак місія удосконалення всесвіту, покладена на кожну людину Богом, диктує нам необхідність бачити у виявлених межах лише точку відліку розвитку, інструменти змін, досконалий початок розширення меж і, в ідеалі, безмежності. Бачення всесвіту як

чистого аркуша дозволяє долати межі недосконалості матерії та утверджувати найвищу цінність людини добрими думками і добрими ділами.

54. Кожен кінець – це початок.

Коли ідеалізоване ідеальне осмислюється у зв'язку з дійсним, такий послідовний прояв трьох законів розвитку утворює цикл розвитку. Кожен наступний етап циклу розвитку починається з творчого осмислення попереднього. Сама циклічність буття символізує єдність ідеального з матеріальним (Креат. 13).

Буття загалом і життя людини зокрема складається з циклів розвитку, продиктованих універсальними законами креативного ідеалізму (Креат. 9-12). Тому, виявляючи певний кінець буття – певні межі на чистому аркуші – ми спілкуємось з Богом, який підказує нам сприймати виявлені межі не як істину в останній інстанції, а початковий стан наступного циклу розвитку. За логікою досконалого початку всі межі умовні, тому будь-яка кінцева межа розглядається як початок безмежності. Так, наприклад, суверенітет особистості – межа між суб'єктивним і об'єктивним буттям – розглядається як початок одушевлення буття, володіння всесвітом людини, що є досконалою душею, спорідненою з Богом.

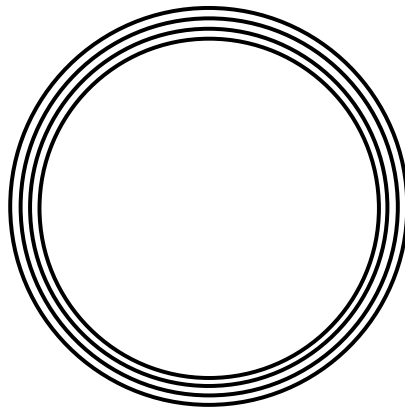
55. Все є початком.

Єдина істина досконалого початку може демонструватися на прикладі будь-якої форми буття і водночас включає в себе всі можливі форми буття, включаючи буття у небутті. Досконалість чистого аркуша як символа всього буття, що є простором творчості людини, полягає у єдності істини душевності всесвіту, усвідомлення якої спричиняє і підсилює добру волю людини.

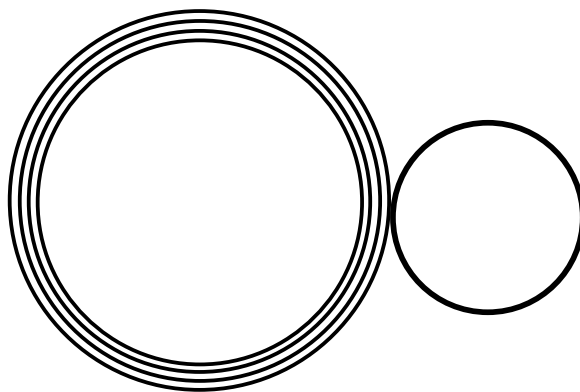
56. Все починається з душі.

Досконалий початок – це душа буття, святиня найвищої цінності людини, основа основ нашої релігії.

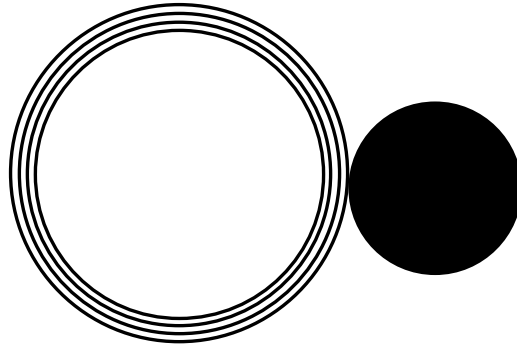
Зокрема, символіка досконалого початку, кіл та меж може використовуватися для символічного зображення Священного писання в цілому, п'яти розділів Священного писання та шістнадцяти текстів Священного писання.

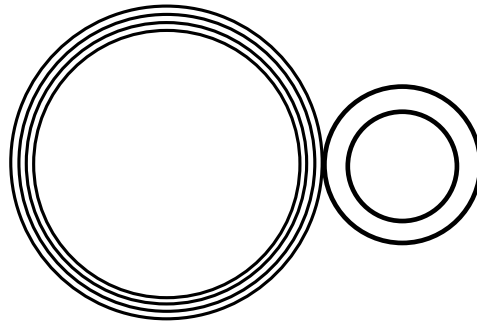
Ілюстрація 8. Символ Священного писання. Священне писання зображається чотирма вкладеними колами, як істина (коло) від Бога (три вкладених кола).

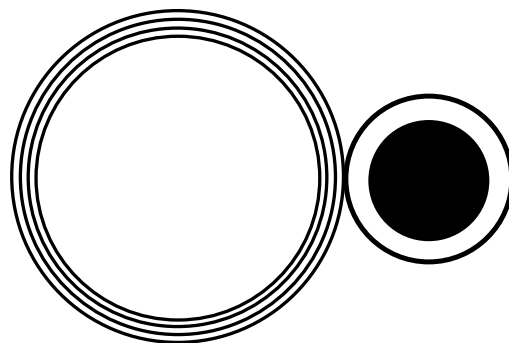
Ілюстрація 9. Символ розділу Одкровення. Розділ Одкровення зображається дотиком кола (істини) до чотирьох вкладених кіл Священного писання.

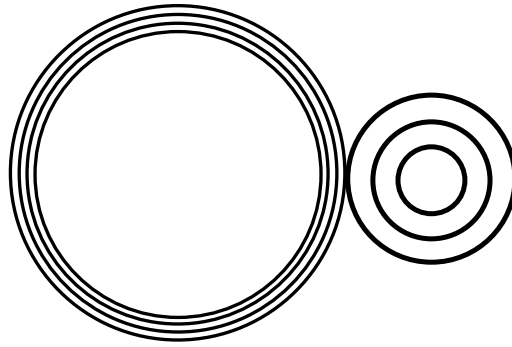
Ілюстрація 10. Символ розділу Оповідання. Розділ Оповідання зображається дотиком точки (конкретного сюжету) до чотирьох вкладених кіл Священного писання.

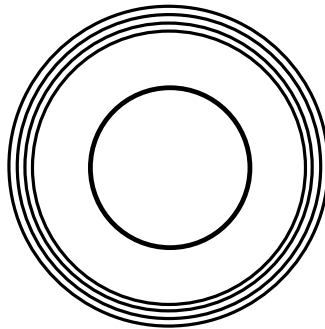
Ілюстрація 11. Символ розділу Осмислення. Розділ Осмислення зображається дотиком двох вкладених кіл (душі) до чотирьох вкладених кіл Священного писання.

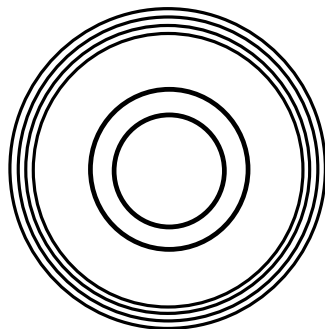
Ілюстрація 12. Символ розділу Обряд. Розділ Обряд зображається дотиком точки, вкладеної у коло (форми досконалості) до чотирьох вкладених кіл Священного писання.

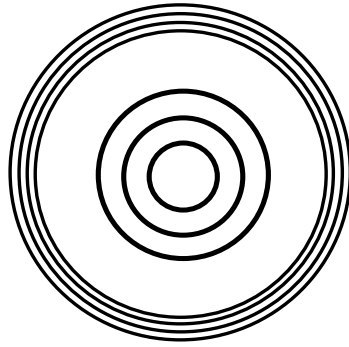
Ілюстрація 13. Символ розділу Організація. Розділ Організація зображається дотиком трьох вкладених кіл (Бога) до чотирьох вкладених кіл Священного писання.

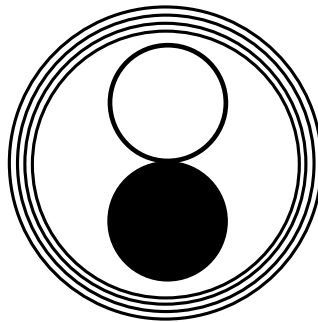
Ілюстрація 14. Символ тексту Досконалий початок. Текст Досконалий початок зображається колом (істиною), вкладеним у чотири вкладених кола Священного писання.

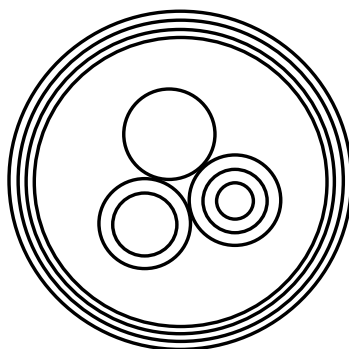
Ілюстрація 15. Символ тексту Символ віри. Текст Символ віри зображається двома вкладеними колами (душею), вкладеними у чотири вкладених кола Священного писання.

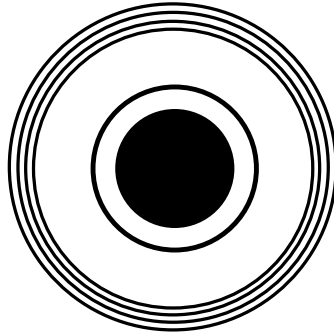
Ілюстрація 16. Символ тексту Божественне одкровення. Текст Божественне одкровення зображається 3-ма вкладеними колами (Бог), вкладеними у 4 вкладених кола (Священне писання).

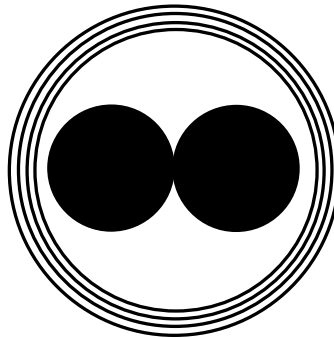
Ілюстрація 17. Символ тексту Гармонія. Текст Гармонія зображається дотичними колом і точкою (єдність ідеї з матерією), вкладеними у 4 вкладених кола (Священне писання).

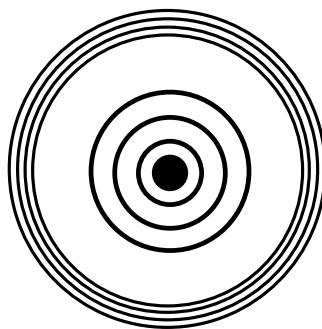
Ілюстрація 18. Символ тексту Життя. Текст Життя зображається доторком символів істини, душі та Бога, вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

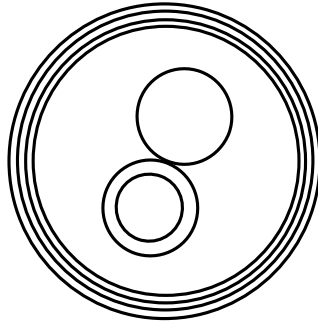
Ілюстрація 19. Символ тексту Перемога. Текст Перемога зображається точкою, вкладеною у коло (оформлення душі), вкладене в 4 вкладених кола (Священне писання).

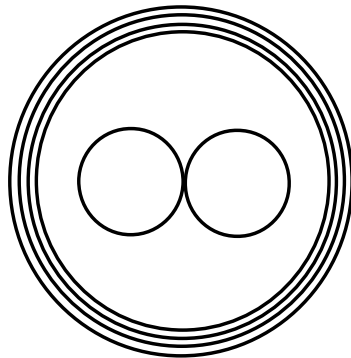
Ілюстрація 20. Символ тексту Любов. Текст Любов зображається доторком двох точок (близькі тіла), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

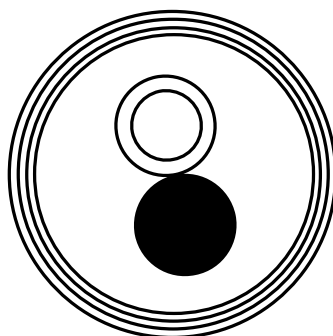
Ілюстрація 21. Символ тексту Доля. Текст Доля зображається точкою в трьох вкладених колах (форма Бога), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

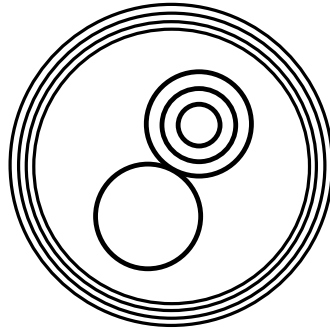
Ілюстрація 22. Символ тексту Людина понад усе. Текст Людина понад усе зображається доторком символів істини та душі, вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

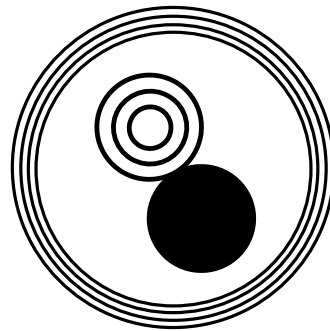
Ілюстрація 23. Символ тексту Креативний ідеалізм. Текст Креативний ідеалізм зображається доторком двох кіл (людина та істина), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

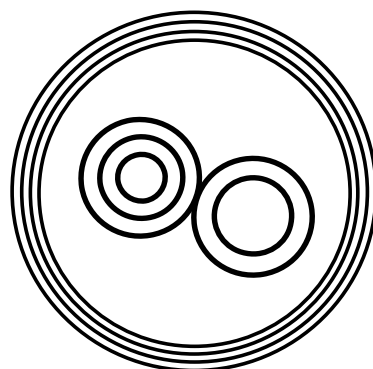
Ілюстрація 24. Символ тексту Діалог. Текст Діалог зображається доторком точки та символу душі (відповідь на виклик), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

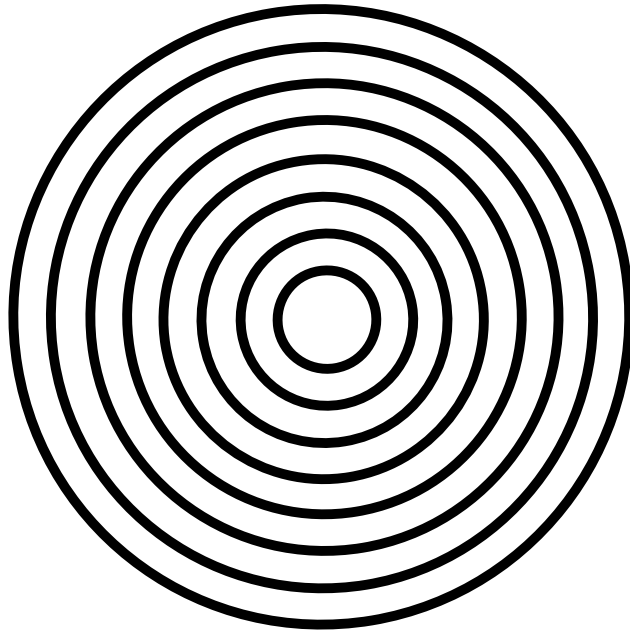
Ілюстрація 25. Символ тексту Ритуали священного обряду. Зображається доторком символів Бога та людини, вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

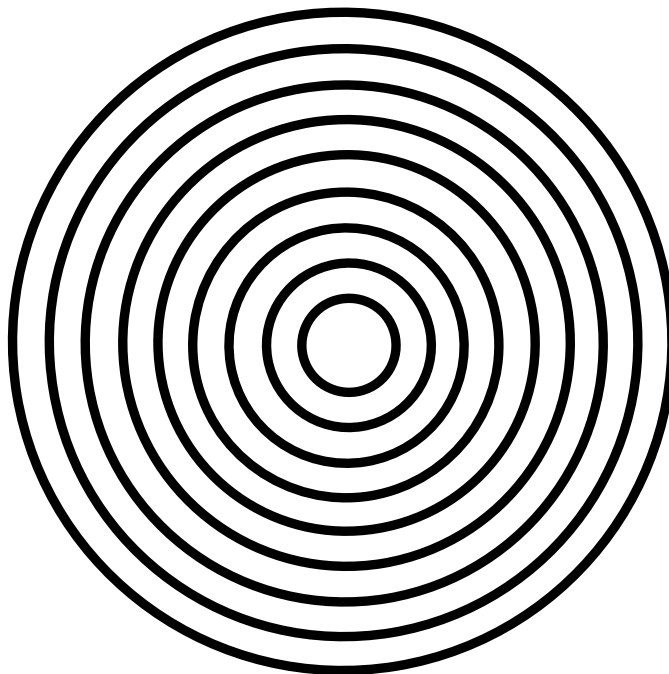
Ілюстрація 26. Символ тексту Кодекс визначення добра і зла. Зображається доторком символів Бога та точки (моральна оцінка), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

Ілюстрація 27. Символ тексту Нагадування. Зображається доторком символів Бога та двох вкладених кіл (душа), вкладених у 4 вкладених кола (Священне писання).

Ілюстрація 28. Символ тексту Декларація суверенітету особистості. Зображається колом (символ людини), вкладеним у символ тексту Божественне одкровення (7 вкладених кіл).

Ілюстрація 29. Символ тексту Регламент душевної спільноти. Зображається 2-ма вкладеними колами (душа), вкладеними у символ тексту Божественне одкровення (7 вкладених кіл).

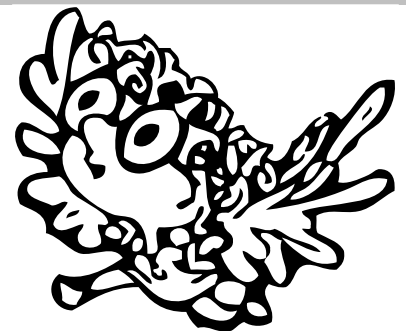
57. Я творю добро, прагнучи досконалості в усьому, і завжди починаю з чистого листка.

Творення добра починається з прагнення досконалості в усьому, а символом прагнення досконалості є чистий білий листок досконалого початку, який зображає все буття, готове до змін відповідно до нашої доброї волі.

58. Досконалий початок – все моє життя.

Удосконалення життя людини починається із сприйняття життя як досконалого початку, чистого аркуша, який людина заповнює самостійно, по мірі необхідності звертаючись до Бога за порадами і отримуючи безпосереднє одкровення, володіючи собою і будучи творцем своєї долі. Бачення себе чистим аркушем – це засіб свідомих змін на підставі доброї волі людини, реалізації сенсу життя людини, відповідно до Священного писання, у розвитку, пізнанні та творенні, у прагненні добра та боротьбі за добро; такий життєвий шлях веде до щастя (Симв. 46).

ІДЕАЛІСТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ «ІДЕАЛІСТ» двічі на місяць висвітлює актуальні питання віровчення та новини життя душевної спільноти. Передплачуйте бюлетень «Ідеаліст» в усіх поштових відділеннях України. Передплатний індекс 68183. Ціна передплати на 2013 рік (за 24 випуски) – 17 грн. 16 коп.

ПЕРЕЛІК ІЛЮСТРАЦІЙ

Досконалий початок як «tabula rasa»	13
Коло, точка, межі на чистому аркуші	25
Людина	28
Душа	30
Бог	32
Досконалий початок у соціальній картині світу	39
Досконалий початок у просторовій картині світу	40
Символ Священного писання	42
Символ розділу Одкровення	42
Символ розділу Оповідання	43
Символ розділу Осмислення	43
Символ розділу Обряд	43
Символ розділу Організація	44
Символ тексту Досконалий початок	44
Символ тексту Символ віри	44
Символ тексту Божественне одкровення	45
Символ тексту Гармонія	45
Символ тексту Життя	45
Символ тексту Перемога	46
Символ тексту Любов	46
Символ тексту Доля	46
Символ тексту Людина понад усе	47
Символ тексту Креативний ідеалізм	47
Символ тексту Діалог	47
Символ тексту Ритуали священного обряду	48
Символ тексту Кодекс визначення добра і зла	48
Символ тексту Нагадування	48
Символ тексту Декларація суверенітету особистості	49
Символ тексту Регламент душевної спільноти	49

МОРАЛЬ

РЕЛІГІЙНИЙ ЖУРНАЛ

Релігійний журнал “Мораль” (“Moral”).

ISSN 2305-574X

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації серія КВ № 17122-5892 Р,

видане Міністерством юстиції України 25.10.2010 р.

Підписано до друку 25 жовтня 2012 року.

Випуск № 3 (10). Тираж 500 примірників.

Розповсюджується безкоштовно.

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82, м. Київ, 01042.

Тел. +38 (097) 3179326, факс +38 (044) 5290435.

Електронна пошта: ludstvo@gmail.com

Храм Божественного Одкровення: www.temple.org.ua

